यशोदानंदसूनुनेतिबहूनामुक्तिः सहैवदर्शिता यद्वा केचिदाहुः यशोदासूनुनाअपरेनंदसूनुनेति यद्वा यशोदांनंदयतीतियशोदानंदः सचासौसूनु श्चेतितथातेनास्मात्महाव्यालाद्वयंचाविताःरक्षिताः ॥ ४८ ॥ व्रजौकसांस्वतोकेषुस्नेहवल्ल्याऽब्दमन्वहम् शनैर्निःसीमववृधेयथाकृष्णेत्वपूर्ववदित्यादिनास्वतोकेभ्योऽपिपरपुत्रेकृष्णेप्रेमाधिक्यमुक्तम् तत्रपृच्छति ब्रह्मन्निति ॥ ४९॥ श्रीकृष्णस्यसाक्षादात्मत्वात्तस्मिन्नात्मीयेभ्यः प्रेमाधिक्यंयुज्यतइतिवक्तुंप्रथमंतावदात्मनःस्वतःश्रेष्ठत्वम् अन्येषांतुतदुपाधिकमितिदर्शयतिपंचभिःसर्वेषामपीति ॥ ५० ॥ कुतःतथादर्शनादित्याह तदिति तस्मादेवकारणात्स्वस्वकात्मनिअहंकारास्पदेऽपिदेहेआत्माध्यासतारतम्येनप्रेमतारतम्यंदृश्यमानंतन्निबंधनमेवेतिदर्शयितुंमूढामूढभेदेन

अद्यानेनमहाव्यालोयशोदानंदसूनुना ॥ हतोऽवितावयंचास्मादितिबालाव्रजेजगुः॥ ४८॥ राजोवाच ब्रह्मन्परोद्भवेकृष्णेइयान्प्रेमाकथंभवेत् ॥ योऽभूतपूर्वस्तोकेषुस्वोद्भवेष्वपिकथ्यताम्॥ ४९॥ श्रीशुक उवाच सर्वेषामपिभूतानांनृपस्वात्मैकवल्लभः ॥ इतरेऽपत्यवित्ताद्यास्तद्वल्लभतयैवहि॥ ५०॥ तद्राजेंद्रयथा स्नेहःस्वस्वकात्मनिदेहिनाम्॥ नतथाममतालंबिपुत्रवित्तगृहादिषु ॥ ५१॥ देहात्मवादिनांपुंसामपिराजन्य सत्तम॥ यथादेहःप्रियतमस्तथानह्यनुयेचतम् ॥ ५२ ॥ देहोऽपिममताभाक्चेत्तर्ह्यसौनात्मवत्प्रियः॥ य ज्जीर्यत्यपिदेहेऽस्मिन्जीविताशाबलीयसी ॥ ५३॥ तस्मात्प्रियतमःस्वात्मासर्वेषामपिदेहिनाम्॥ तदर्थमेव सकलंजगच्चैतच्चराचरम्॥ ५४॥ कृष्णमेनमवेहित्वमात्मानमखिलात्मनाम्॥ जगद्धितायसोऽप्यत्रदेहीवा भातिमायया॥ ५५॥ वस्तुतोजानतामत्रकृष्णंस्थाण्वुचरिष्णुच॥ भगवद्रूपमखिलंनान्यद्वस्त्विहकिंचन ५६

विशेषमाह देहात्मवादिनामितिद्वाभ्यामृतंदेहमनुभवंतियेपुत्रादयस्तेतुनतथाप्रियतमाइत्यर्थः ॥५१॥५२॥ यद्यस्माज्जीर्यत्यपिआसन्नमरणेऽपि जीविताशाभवति अयंभावः नजीविष्यतीतिनिश्चितेऽपिदेहेयस्येमास्पदत्वंतदात्मगतमेवसंगच्छतइति अथवायद्यस्मिन्देहेजीर्यत्यपिजीविता शाअविवेकदशायामासीत्साऽपिविवेकिनोयदाममताभाक्भवतितदा आत्मवत्प्रियोनभवतिअतःतत्रनातीवास्थेति ॥५३॥ तदर्थमेवसकलंप्रिय मित्यर्थः ॥ ५४ ॥ प्रस्तुतमाह कृष्णमेनमिति ॥ ५५ ॥ नकेवलमात्मनामात्मा अपितुजडानामपीत्याह वस्तुतइति सर्वजगत्कारणमितिकृष्णं जानतांपुंसांस्थावरंजंगमंचसर्वंभगवद्रूपंभगवानेवस्वरूपंयस्यतत्नान्यत् ॥ ५६ ॥